

HÍRLEVÉL

A SZELEVÉNYI JÉZUS SZÍVE
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

2009. március

III. évfolyam, 3. szám

Interjú Dombi Ferencsel

2009 március 1-én 70 ember elindult Ipolynyékre, hogy a csépai származású Dombi Ferenc atya rubinmiséjén részt vegyen.

Tartalmas élményekkel értünk haza. A most következőkben a 2002-ben közzétett interjú szövegéből részleteket adunk közzé.

Dombi Ferenc érseki tanácsos, esperes, ny. plébános. Született: Csépa, 1915. január 4. Pappá szentelték: Esztergom, 1939. február 26.

Életút: Komárom, káplán (1939-42). Budapest, káplán (1942-39). Órsújfalu, plébános (1943-63). Ipolynyék, plébános (1963-2001). Nyugállományban Ipolynyéken (2001-től).

Először a családról beszéljünk.

Szüleim egyszerű falusi emberek voltak, Apám napszámos volt. Aztán elvitték az első világháborúba. Ott ellőtték a lábát, majd félig levágták. 70 százalékos hadirokkantként jött haza. Édesanyám egyszerű asszony volt, sok dolga volt, mivel apám nem tudott mindent megtenni, a tanyán neki kellett a nehezebb földi munkákat elvégezni. Ketten voltunk

testvérek, a bátyám, János meg én. Én pap lettem, a bátyám otthon maradt. Azóta már meghalt.

Már egész kisgyerek koromban szerettem járni a templomba.. Az első találkozásom a pappal kisiskolás koromban volt, de már pontosan nem emlékszem. Akkor az ottani plébánost Léska Józsefnek hívták. Nagyon buzgó ember volt. A templomban láttam őt, ahogy misézett. Nagy tisztelettel néztem rá mindig. Én már neki nem ministráltam, mert hamar elment és jött helyette másík. Ő sem volt soká, nevére nem emlékszem. Azt azonban tudom, hogy harmadik osztályos koromtól fogva mindig ministráltam. Akkor meg kellett tanulni a latin szövegeket. De ahogy azt mi kiejtettük, arról jobb nem beszélni.

Mit tudsz mondani a papi hívatásról? Kitől kaptál indítást, hogy pap légy?

Én a papi hivatást - ahogy már meg is írták rólam a Reményben -nem kaptam sem egy hittanártól, sem egy buzgó paptól - én papnak születtem. Úgy születtem, hogy mindig pap akartam lenni. Mikorra ötödikes elemista lettem, már harmadik plébánosom lett, akit Túróczi Énoknak hívtak. Ettől fogva neki voltam a ministránsa. Ő nem túlságosan szeretett. Amikor az ötödik elemi végén voltunk, otthon ünnepélyesen felöltöztettek és elküldtek a plébános úrhoz: Mondd meg neki, hogy küldjön el valahová téged, mert tovább akarsz tanulni. El is mentem, de ő kigúnyolt, és azt mondta, hogy nem való vagyok papnak, mert össze-vissza állnak a fogaim, meg számtanban gyenge vagyok. Ezzel elintézt engem. Aztán a községi orvos, dr. Áрмаi Károly, megtudta valahonnét, hogy szeretnék tovább tanulni, s ezt mondta: „Nekem ismeretségem van Esztergomban. Majd írok oda és oda fogsz menni!“. Hát tényleg írt a bencés gimnáziumba, és azután oda felvettek. Ott jártam a Bencés Gimnáziumban 8 esztendeig.

Szentelésünk 1939. február 29-én volt.

1963. július 1-jén Ipolynyékre helyeztek. Tiszta magyar faluba kerültem, jó, vallásos palóc nép közé. Azóta is itt vagyok. Megértjük egymást, megbecsülnek, sőt a falu díszpolgárává is megválasztottak.

Már 38 éve Ipolynyéken vagy. Mi minden történt ez idő alatt? Mit csináltál?

Hogy mit csináltam? Azt, amit egy papnak csinálnia kell. A kommunizmus alatti korlátozott viszonyok közt is találtam lehetőségeket. Elsősorban arra ügyeltem, hogy a legszentebb áldozatot, a szentmisét szépen végezzem és megszerettessem a hívekkel. Nemcsak vasárnap, hanem köznapokon is mindig prédikáltam. Az elsőáldozókat minden évben alaposan előkészítettem az Úr Jézussal való nagy találkozára. A bérmelegedéseket is kellő előkészülettel: külső pompával és belső összeszedettséggel rendeztem meg. A jegyesoktatásoknál is ügyeltem arra, hogy a házasságra készülők komolyan vegyék a keresztény családi életet: Isten akarata szerint éljék, szeretetben utódokat nevelve gyarapítsák egyházunkat és nemzetünket...

A hívek mindmáig tartó hűsége arról tanúskodik, hogy sikeres pasztorációt végeztem. Miben állt a külső tevékenységem? Hosszú volna mindent felsorolni, ezért csak a legfontosabbakat említem. A templom liturgikus terét az új előírások alapján 1969-ben alakítottuk ki P. Kákonyi Asztrik művészi tervei nyomán. Ekkor festettünk három nagy művészi képet a templom falára... A nyéki templomot kétszer is kifestettük. Először 1968-ban, majd 1987-ben: mindkét alkalommal művészek tervei alapján. Inamiban, a filiálison is volt tetőjavítás, templomfestés és új liturgikus tér kialakítása. Időközben a plébániai és a filiálisi templomba is bevezettük először a villanyfűtést, majd 1996-ban a gázfűtést. Ugyancsak mindkét templomban rátértünk a villanyharangozásra. A hívek óhaja szerint mindkét templom tornyára toronyórát szereltettünk. Nyéken új sekrestyét építettünk, Inamon pedig a régit kibővítettük. Mindkét faluban tataroztattuk a templomot a tornyot is. A fordulat után, amikor szabadabban „lélegeztünk”, Nyéken először egy hittantermet és raktárhelyiséget építettünk. Utána hamarosan felépült az új plébániaépület is. Ünnepeles felszentelését Vladimír Filo püspök atya végezte 1995. augusztus 20-án. Az utóbbi években a nyéki templom falára két emléktáblát is elhelyeztünk. Az elsőt 1999-ben, másikat 2000-ben a Jubileumi Szentév emlékére. Az emléktábla a magyar és magyar vonatkozású szentek neveit tartalmazza, és figyelmeztet papot s hívőt egyaránt arra,

szentek utódai vagyunk, nekünk is szentül kell élnünk.

(Megjelent a *Magvetők életútja* című könyvben 2002-ben)

Stációs képek

Több mint két éve, hogy templomunk belseje részben megszépült és fűthető lett. Ezt követte a harangok és orgona felújítása. A sok-sok tennivaló között még hátra van az oltárok restaurálása, a Jézus Krisztus szenvedéstörténetét ábrázoló 14 stációs kép felújítása. Környezetrendezés, parkosítás, a templom akadálymentes megközelítése mozgáskorlátozottak számára (ferde feljáró, lépcső stb.) kerítés és a plébánia külső rendbetétele.

Sajnos egyre kevesebb munkálatot tudunk elvégezni a felsorolt feladatokból, gazdasági okok miatt. Fontolóra vettük, hogy a stációs faliképeket, melyek a restaurátorok szerint is remekbe szabott művészeti alkotások, a nagybőjti keresztút miatt, sérülések ellenére is visszakerüljenek a helyükre, a templom falára..

Jelenleg tehát a keresztúti ájtatosságokat el tudjuk végezni.

Reméljük, hogy egyszer teljes szépségükben, felújított állapotban is megcsodálhatjuk templomunk műremekeit.

Virágvasárnapi és Nagyheti miserend

◆ **Április 5. vasárnap**

Szentmise keretében barkaszentelést, virágvasárnapi körmenetet és passió éneklést végzünk..

◆ **Április 10. nagypéntek**

Keresztúti ájtatosság du. 15:00

◆ **Április 12. Húsvétvasárnap**

Ünnepi szentmise reggel 8 órakor, jó idő esetén körmenetet tartunk.

ANYAKÖNYVI HÍREK

ELHUNYTUNK:

Bartucz Jánosné Bíró Margit (élt 88 évet)

Borgula Andrásné Danyi Mária (élt 89 évet)

Kovács István (élt 82 évet)

Szóke Mátyásné Mihácz Erzsébet (élt 84 évet)

HÍRLEVELEK

A Szelevényi Jézus Szíve
Római Katolikus Egyházközség kiadványa
Felelős kiadó: Lédeczi Dénes plébános
Szerkesztő: Lédeczi Dénes plébános
Postacímünk: Római Katolikus Plébánia,
5475 Csépa, Rákóczi u. 9. Tel./Fax.: 56/323-155
www.csepa.vaciegyszegye.hu